

ПРОЕКТ

вноситься народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення дисциплінарних процедур та здійснення інших повноважень Вищою радою правосуддя

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545 із наступними змінами) такі зміни:

1) частину четверту статті 48 викласти в такій редакції:

«4. Суддя зобов'язаний звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до відповідного правоохоронного органу, якщо такий випадок втручання містить ознаки кримінального правопорушення, або до Вищої ради правосуддя, якщо такий випадок втручання не містить ознак кримінального правопорушення, але має ознаки вчинення дисциплінарного проступку іншим суддею»;

2) пункт 9 частини сьомої статті 56 викласти в такій редакції:

«9) звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя упродовж десяти днів після того, як йому стало відомо про такий випадок:

до відповідного правоохоронного органу, якщо такий випадок втручання містить ознаки кримінального правопорушення;

до Вищої ради правосуддя, якщо такий випадок втручання не містить ознак кримінального правопорушення, але має ознаки вчинення дисциплінарного проступку іншим суддею»;

3) частину третю статті 79-6 викласти в такій редакції:

«3. Вища рада правосуддя ухвалює рішення про відмову у переведенні судді до іншого суду за результатами конкурсу, якщо на момент розгляду подання такий суддя має непогашене дисциплінарне стягнення, передбачене пунктами 3-5 частини першої статті 109 цього Закону, був звільнений з посади судді або припинив свої повноваження»;

4) у статті 106:

підпункт «б» пункту 1 частини першої викласти в такій редакції:

«б) незазначення у судовому рішенні мотивів висновків суду щодо істотних обставин справи, мотивів прийняття або відхилення істотних аргументів учасників справи;»;

пункт 3 частини першої викласти в такій редакції:

«3) допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема:

а) позапроцесуальне спілкування з метою протиправного впливу на розгляд судової справи чи створення враження такого впливу;

б) керування транспортним засобом у стані сп'яніння або відмова від проходження огляду на стан сп'яніння, зневажливе спілкування із працівниками поліції;

в) вчинення домашнього насильства чи насильства за ознакою статі;

г) прояв неповаги до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків, інших учасників судового процесу чи осіб, присутніх у залі судового засідання;

г) добровільне вчинення суддею дій або допущення поведінки, що свідчить про визнання тимчасово окупованих територій російськими; підтримку, виправдовування, заперечення або інше сприяння збройній агресії проти України чи тимчасовій окупації території України, або діяльності держави-агресора чи її окупаційної адміністрації, зокрема, шляхом створення умов для підпорядкування судді або близьких йому осіб правовому режиму, органам влади або фактичному контролю держави-агресора, а також

вчинення дій з метою отримання громадянства держави-агресора чи її незаконних утворень;

д) істотна зміна суті ухваленого судового рішення під виглядом виправлення описки у ньому;

е) вчинення дій, спрямованих на протиправне заволодіння чужим майном;

є) вчинення дій з метою набуття громадянства іншої держави;

ж) вчинення дій з метою набуття статусу судді, адвоката, прокурора чи зайняття посади в органах влади іноземної держави;

з) без поважних причин нездійснення суддею правосуддя протягом тривалого часу, а також без поважних причин неприбуття для здійснення правосуддя в суді, до якого суддю відряджено чи переведено;

и) грубе або систематичне порушення норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, що дискредитує суддю або підриває авторитет правосуддя, у тому числі вчинення правопорушень чи інших дій, що свідчать про зневагу до правил чи грубе ігнорування обов'язків судді;

і) вчинення процесуальних дій, що за своєю суттю є імітацією правосуддя, які не спрямовані на забезпечення виконання завдань судочинства, а мають протиправну, недоброчесну мету.»;

пункт 6 частини першої викласти в такій редакції:

«б) неповідомлення суддею відповідного правоохоронного органу про випадок втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, який містить ознаки злочину, упродовж десяти днів після того, як йому стало відомо про такий випадок;»;

пункт 10 частини першої викласти в такій редакції:

«10) умисне або внаслідок грубої недбалості зазначення в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування неправдивих відомостей або незазначення відомостей, визначених законодавством, якщо такі відомості щодо майна відрізняються від достовірних на суму понад 50 прожиткових мінімумів для працездатних

осіб, встановленого законом України про Державний бюджет на 1 січня поточного календарного року;»;

пункт 11 частини першої викласти в такій редакції:

«11) використання статусу судді з метою незаконного отримання ним або третіми особами матеріальних благ або іншої вигоди;»;

пункт 16 частини першої викласти в такій редакції:

«16) умисне або внаслідок грубої недбалості неподання, несвоєчасне подання суддею декларації родинних зв'язків, декларації добросовісності в порядку, визначеному цим Законом, подання у таких деклараціях недостовірних (у тому числі неповних) відомостей, тверджень;»;

пункти 17-19 частини першої виключити;

частину першу доповнити пунктом 20 такого змісту:

«20) умисне або внаслідок грубої недбалості невиконання чи неналежне виконання суддею повноважень за адміністративною посадою, якщо такі дії або бездіяльність призвели або могли призвести до істотного порушення прав учасників судового процесу чи перешкоджання здійсненню правосуддя.»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Обставини, передбачені пунктами 10, 12 частини першої цієї статті, можуть бути встановлені Дисциплінарними палатами Вищої ради правосуддя під час дисциплінарного провадження на підставі доказів, досліджених у межах такого провадження, незалежно від результатів чи проведення повної перевірки декларації Національним агентством з питань запобігання корупції.»;

5) частину сьому статті 109 викласти в такій редакції:

«7. Суддя, який має непогашене дисциплінарне стягнення, передбачене пунктами 3-5 частини першої статті 109 цього Закону, не має права брати участь у конкурсах, доборах чи інших процедурах щодо зайняття посад судді, члена органів суддівського врядування»;

б) частину третю статті 116 викласти в такій редакції:

«3. Заява про відставку подається суддею до Вищої ради правосуддя, яка не пізніше шести місяців з дня надходження відповідної заяви ухвалює рішення про звільнення судді з посади.

Заява про звільнення з посади за власним бажанням подається суддею до Вищої ради правосуддя, яка не пізніше одного місяця з дня надходження відповідної заяви ухвалює рішення про звільнення судді з посади».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Внести до Закону України "Про Вищу раду правосуддя" (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7-8, ст. 50) такі зміни:

- 1) частину восьму статті 9 викласти в такій редакції:

«8. Не пізніше наступного робочого дня після завершення прийому документів секретаріат Вищої ради правосуддя надсилає копії поданих кандидатами на посади членів Вищої ради правосуддя документів до Етичної ради для встановлення відповідності кандидатів критеріям професійної етики та добросовісності.

Етична рада надає органу, який скликає відповідний з'їзд або конференцію, висновок щодо відповідності кожного кандидата критеріям професійної етики та добросовісності, а також список кандидатів, рекомендованих для обрання на посаду члена Вищої ради правосуддя. Такий список має містити не менше двох кандидатур на кожен вакантну посаду члена Вищої ради правосуддя.

Якщо кількість рекомендованих Етичною радою кандидатів, які відповідають критеріям професійної етики та добросовісності, є меншою, ніж потрібно для заповнення всіх вакантних посад із розрахунку не менше двох кандидатів на одну вакантну посаду, оголошується новий конкурс лише щодо тих вакантних посад, для яких не забезпечено відповідної кількості кандидатів»;

- 2) частину чотирнадцяту статті 9-1 викласти в такій редакції:

«14. Етична рада проводить відбір кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя у два етапи:

- 1) проведення відбору кандидатів за результатами розгляду поданих кандидатами документів, результатів спеціальної перевірки і відповідної інформації з відкритих джерел та формування списку кандидатів, допущених до співбесіди;
- 2) проведення співбесіди з відібраними кандидатами та визначення списку кандидатів для рекомендації органам, що обирають (призначають) членів Вищої ради правосуддя.

Такий список має містити не менше двох кандидатур на одну вакантну посаду члена Вищої ради правосуддя»;

- 3) частину п'ятнадцяту статті 9-1 викласти в такій редакції:

«15. Якщо кількість відібраних Етичною радою кандидатів, які відповідають критеріям професійної етики та доброчесності, є недостатньою для заповнення всіх вакантних посад членів Вищої ради правосуддя з розрахунку не менше двох кандидатів на одну вакантну посаду, Етична рада повідомляє суб'єкта призначення (обрання) про необхідність проведення нового конкурсу лише щодо тих вакантних посад, стосовно яких не забезпечено відповідної кількості кандидатів»;

- 4) пункт 9 частини двадцятої статті 9-1 викласти в такій редакції:

«9) надсилає органу, що обирає (призначає) члена Вищої ради правосуддя, висновок щодо кожного кандидата та список кандидатів, рекомендованих Етичною радою для обрання (призначення) на посаду члена Вищої ради правосуддя»;

- 5) частину першу статті 20 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) ініціювати питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді, а також звертатися до органів правопорядку чи інших відповідних органів у разі встановлення під час здійснення повноважень члена Вищої ради правосуддя обставин, що можуть свідчити про вчинення суддею дисциплінарного проступку або іншого правопорушення»;

- 6) частину п'яту статті 20 викласти в такій редакції:

«5. Член Вищої ради правосуддя зобов'язаний заявити самовідвід від участі у розгляді питання, якщо:

- 1) він перебуває у родинних чи інших особистих стосунках із суддею, кандидатом на посаду судді чи прокурором, стосовно якого розглядається питання, а також особою, яка звернулася зі скаргою до Вищої ради правосуддя;
- 2) він особисто, прямо чи побічно заінтересований у справі, яку розглядає такий суддя;
- 3) за наявності іншого конфлікту інтересів або обставин, що викликають сумнів у його неупередженості»;

7) частину п'яту статті 33 доповнити абзацами такого змісту:

«Під час вирішення питання про відвід (самовідвід) члена Вищої ради правосуддя такий член враховується при визначенні кількості членів Вищої ради правосуддя, необхідної для повноважності відповідного засідання.

Якщо під час ухвалення рішення про відвід (самовідвід) члена дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя голоси членів цієї палати розділилися порівну, головуєчий на засіданні або секретар передає заяву про відвід (самовідвід) на розгляд Вищої ради правосуддя.

Заявлення відводу (самовідводу) від розгляду питання про відвід (самовідвід) іншого члена Вищої ради правосуддя є неможливим.»;

8) частину другу статті 42 викласти в такій редакції:

«2. Дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя.

Дисциплінарне провадження розпочинається після отримання скарги щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарної скарги), поданої відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів", або висновку дисциплінарного інспектора, звернення члена Вищої ради правосуддя, рішення Вищої ради правосуддя чи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у випадках, визначених законом.

Дисциплінарний інспектор, Вища рада правосуддя або член Вищої ради правосуддя мають право ініціювати питання про відкриття дисциплінарної справи щодо судді за власною ініціативою у разі

встановлення під час здійснення своїх повноважень обставин, що можуть свідчити про вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Рішення Вищої ради правосуддя про ініціювання відкриття дисциплінарної справи ухвалюється на її засіданні більшістю від її складу та оформлюється вмотивованим рішенням. У такому разі відповідні матеріали передаються дисциплінарному інспектору для здійснення перевірки в порядку, встановленому цим Законом.

Член Вищої ради правосуддя, за ініціативою якого відкрито дисциплінарну справу, не бере участі в голосуванні при ухваленні рішення у такій дисциплінарній справі в розумінні статей 50 та 51 цього Закону.

Днем початку здійснення дисциплінарного провадження є день отримання Вищою радою правосуддя відповідної дисциплінарної скарги або день ухвалення Дисциплінарною палатою Вищої ради правосуддя рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою чи день отримання Вищою радою правосуддя відповідного звернення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.»;

9) частину четверту статті 42 доповнити пунктами 3-5 такого змісту:

«3) якщо наслідком може бути звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 3, 6 частини шостої статті 126 Конституції України;

4) якщо у скарзі наведені відомості про дії судді, що викликали значний суспільний інтерес;

5) якщо у скарзі наведені відомості про дії судді, стосовно яких здійснюється кримінальне провадження»;

10) статтю 42 доповнити частинами шостою та сьомою такого змісту:

«6. Під час здійснення дисциплінарного провадження Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя мають право самостійно встановлювати наявність дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 10, 12 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», на підставі доказів, досліджених у межах такого провадження. Наявність або відсутність висновку Національного агентства з питань запобігання корупції, а також проведення чи не проведення повної перевірки декларації не є обов'язковою умовою для ухвалення рішення про притягнення судді до

дисциплінарної відповідальності або про відмову у притягненні судді до дисциплінарної відповідальності.

7. Під час здійснення дисциплінарного провадження дисциплінарні інспектори та Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя мають право для встановлення обставин, що можуть бути підставою для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, використовувати матеріали кримінального провадження, у тому числі розсекречені матеріали негласних слідчих (розшукових) дій, якщо вони не містять очевидних ознак істотного порушення прав та свобод людини, незалежно від стадії та результатів кримінального провадження»;

11) частину першу статті 46 доповнити абзацами такого змісту:

«Якщо в матеріалах, підготовлених дисциплінарним інспектором Вищої ради правосуддя - доповідачем, вбачаються суттєві недоліки (необґрунтованість висновку), то член Вищої ради правосуддя - доповідач відповідною ухвалою протягом 15 днів з дня отримання таких матеріалів повертає їх разом із проектом висновку дисциплінарному інспектору - доповідачу на доопрацювання.

Дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач зобов'язаний здійснити доопрацювання протягом 10 робочих днів з дня повернення йому матеріалів, надавши Дисциплінарній палаті свій оновлений висновок.

Не допускається повторне повернення проекту висновку і матеріалів дисциплінарному інспектору Вищої ради правосуддя - доповідачу на доопрацювання»;

12) частину першу статті 48 викласти в такій редакції:

«1. Після відкриття дисциплінарної справи дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач здійснює підготовку справи до розгляду Дисциплінарною палатою, визначає свідків чи інших осіб, які підлягають виклику або запрошенню взяти участь у засіданні, та вчиняє інші дії, необхідні для розгляду справи Дисциплінарною палатою.

За результатами підготовки справи дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач готує висновок та не пізніше тридцяти днів з дня

відкриття дисциплінарної справи передає його для розгляду Дисциплінарною палатою, а також надсилає його судді та скаржнику.

Після отримання висновку дисциплінарного інспектора, але не пізніше п'ятнадцяти днів з дня отримання такого висновку, член Вищої ради правосуддя - доповідач перевіряє висновок, матеріали дисциплінарного провадження та зобов'язаний внести на розгляд Дисциплінарної палати питання про призначення розгляду дисциплінарної справи.

У разі перевищення цього строку більш як на 30 днів дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач або інший член відповідної дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя може внести пропозицію про призначення такої дисциплінарної справи до розгляду»;

13) частину десяту статті 49 викласти в такій редакції:

«10. Якщо під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги, підготовки дисциплінарної справи до розгляду або в процесі розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата дійде висновку про наявність ознак дисциплінарного проступку в діяннях інших суддів або про наявність ознак іншого дисциплінарного проступку в діяннях судді, щодо якого подано дисциплінарну скаргу або розглядається справа, Дисциплінарна палата може ухвалити рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою або за ініціативою дисциплінарного інспектора – доповідача чи члена Вищої ради правосуддя»;

14) частину чотирнадцяту статті 49 доповнити абзацами такого змісту:

«У разі зупинення дисциплінарної справи з підстави, передбаченої пунктом 1 частини чотирнадцятої цієї статті, таке зупинення здійснюється на строк, що не перевищує трьох місяців.

Після спливу трьох місяців Дисциплінарна палата переглядає доцільність подальшого зупинення дисциплінарної справи на підставі пункту 1 частини чотирнадцятої цієї статті та ухвалює вмотивоване рішення про його продовження або поновлення дисциплінарної справи.

Під час вирішення питання про продовження зупинення дисциплінарної справи на підставі пункту 1 частини чотирнадцятої цієї статті враховуються, зокрема:

- 1) можливість участі судді у дисциплінарному провадженні, зокрема в режимі відеоконференції, представництва судді адвокатом;
- 2) умови та характер проходження суддею військової служби;
- 3) чи може бути наслідком дисциплінарного провадження встановлення фактів, визначених частиною дев'ятою статті 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»;

15) частину другу статті 50 викласти в такій редакції:

«2. За результатами розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата ухвалює рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді, про відмову у притягненні до дисциплінарної відповідальності судді або про закриття дисциплінарної справи.

Підставою для закриття дисциплінарної справи є встановлення під час її розгляду, що суддя звільнений з посади або його повноваження припинилися.

У разі поновлення судді на посаді після закриття дисциплінарної справи така справа поновлюється за рішенням дисциплінарного органу Вищої ради правосуддя у строк не більше 15 календарних днів з моменту поновлення судді. Строк від закриття дисциплінарної справи до її поновлення не враховується до строку, протягом якого до судді може бути застосоване дисциплінарне стягнення та до строку дисциплінарного провадження»;

16) частину першу статті 51 викласти в такій редакції:

«1. Право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя має суддя, щодо якого ухвалено відповідне рішення, скаржник, дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач, член Вищої ради правосуддя, який ініціював відкриття дисциплінарної справи, та Вища кваліфікаційна комісія суддів України, за зверненням якої розпочато дисциплінарне провадження»;

17) пункт 2 частини шостої статті 51 виключити;

18) частину восьму статті 51 викласти в такій редакції:

«8. У розгляді скарги не беруть участі члени Вищої ради правосуддя, які брали участь у голосуванні за оскаржуване рішення. У разі ухвалення відповідного рішення Вищою радою правосуддя на засідання, на якому розглядається скарга на рішення Дисциплінарної палати, запрошується дисциплінарний інспектор Вищої ради правосуддя - доповідач для доповіді щодо цієї дисциплінарної справи»;

19) частину третю статті 55 викласти в такій редакції:

«3. Вища рада правосуддя має право зупинити розгляд питання про звільнення судді з посади з підстави, визначеної пунктом 1 частини шостої статті 126 Конституції України, на час розгляду скарги або заяви, наслідком якої може бути звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 2, 3, 6 частини шостої статті 126 Конституції України»;

20) частину четверту статті 55 викласти в такій редакції:

«4. Вища рада правосуддя зобов'язана зупинити розгляд питання про звільнення судді з посади у відставку у разі:

1) здійснення дисциплінарного провадження щодо судді, наслідком розгляду якого може бути його звільнення з посади з підстав, визначених пунктами 2, 3 або 6 частини шостої статті 126 Конституції України, - до ухвалення рішення за результатами такого провадження;

2) здійснення дисциплінарного провадження за скаргою, яка відповідно до цього Закону підлягає пріоритетному розгляду або щодо якої ухвалено рішення про пріоритетність, - до ухвалення рішення за результатами її розгляду;

3) розгляду дисциплінарної справи щодо судді, відкритої до подання ним заяви про звільнення у відставку, - до ухвалення рішення у такій справі;

4) застосування до судді дисциплінарного стягнення у вигляді обов'язкового проходження кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, - до завершення такого оцінювання;

5) якщо до подання суддею заяви про відставку в межах процедури кваліфікаційного оцінювання Вища кваліфікаційна комісія суддів України

ухвалила рішення про призначення співбесіди із суддею або в матеріалах оцінювання наявний висновок Громадської ради доброчесності про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики, - до завершення процедури кваліфікаційного оцінювання;

б) повідомлення судді про підозру у вчиненні кримінального правопорушення — до передання обвинувального акта до суду або закриття кримінального провадження, або якщо суддя є обвинуваченим у вчиненні кримінального правопорушення — до набрання законної сили вироком суду або закриття кримінального провадження.

7) ухвалення щодо судді рішення про його невідповідність займаній посаді за результатами кваліфікаційного оцінювання, - до ухвалення Вищою радою правосуддя рішення за результатами розгляду подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про звільнення;

8) розгляду справи про визнання активів судді або активів, набутих за його дорученням іншими особами, необґрунтованими, - до набрання законної сили відповідним судовим рішенням».

21) статтю 55 доповнити частинами п'ятою - сьомою такого змісту:

«5. За результатами розгляду питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення.

6. У разі якщо рішення Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, яким застосовано дисциплінарне стягнення у виді подання про звільнення судді з посади, не було оскаржене у встановлений цим Законом строк, Вища рада правосуддя зобов'язана розглянути питання про звільнення судді з посади та ухвалити відповідне рішення у строк, що не перевищує строку, відведеного для оскарження такого рішення.

7. У разі якщо Вища рада правосуддя за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати ухвалює рішення про залишення без змін рішення Дисциплінарної палати про застосування до судді дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади, Вища рада правосуддя одночасно ухвалює рішення про звільнення судді з посади.

Такий самий обов'язок виникає у разі ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про відмову у поновленні судді строку на оскарження рішення Дисциплінарної палати про застосування до нього дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади.»;

22) статтю 56 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Якщо суддя звільнений з посади або його повноваження припинені на момент розгляду Радою питання про його звільнення з підстав, визначених пунктами 2, 3, 5 та 6 частини шостої статті 126, підпунктом 4 пункту 16-1 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, питання про звільнення такого судді залишається без розгляду, про що постановляється ухвала. Ухвала викладається в письмовій формі, підписується головуючим на засіданні одноособово.

У разі поновлення судді на посаді питання про його звільнення з підстав, визначених пунктами 2, 3, 5 та 6 частини шостої статті 126, підпунктом 4 пункту 16-1 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, поновлюється з дня, коли Вищій раді правосуддя стало відомо про відповідне поновлення».

23) частину третю статті 73 викласти в такій редакції:

«3. Повідомлення судді про втручання в його діяльність щодо здійснення правосуддя іншим суддею, якщо такий випадок втручання не містить ознак кримінального правопорушення, але має ознаки вчинення дисциплінарного проступку іншим суддею, розглядається в порядку, визначеному цим Законом для розгляду дисциплінарної скарги».

3. Рекомендувати Вищій раді правосуддя привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

4. Рекомендувати Вищій кваліфікаційній комісії суддів України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Голова

Верховної Ради України

